

Oratio anniversaria in theatro Collegii Regalis Medicorum Londin. : habita, ex Harvaei instituto, in eorum commemorationem qui suâ in hoc Collegium beneficentiâ claruerunt die xviiij Octobris, anno 1720.

Contributors

Freind, John, 1675-1728.

Publication/Creation

Londini : [publisher not identified], [1720]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/hx4nz5ew>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

Oratio Anniversaria

I N

Theatro Collegii Regalis
MEDICORUM LONDIN.

H A B I T A,

Ex H A R V Æ I instituto,

In eorum commemorationem

Qui suâ in hoc COLLEGIUM beneficentiâ
claruerunt.

Die xviiij OCTOBRIIS, Anno 1720.

L O N D I N I :

Oratio Anniversaria

I N

Theatro Collegii Regalis

MEDICORUM LONDIN.

Collegii Regalis Medicorum

HABITA

EX HARVÆI INSTITUTO

In coram commorationem

Qui fuit in hoc Collegio M. benedictus
clarissimus

perit in Britanniam

Die xvij Octobris Anno 1720.

HARVÆI INSTITUTO

LONDINI:

Collegii Regalis Medicorum
PRÆSIDI CLARISSIMO,
SOCIISQUE ORNATISSIMIS,
Antecessorum munificentiam æmulantibus,
Hanc de Viris erga idem **COLLEGIUM:**
beneficis Oratiunculam,
HARVÆI auspiciis institutam,
Suorum Hortatu **COLLEGARUM**
juris publici factam,
Eâ quâ par est Observantiâ
D. D.
JOHANNES FREIND,

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30773532>

I de literis & Republicâ bene mereri honestum sit & gloriosum, si etiam bene merita laudibus prosequi haud illaudabile, utroque hoc nomine, mihi Vobisque, Socii ornatissimi, se commendat hodiernus dies, qui & Auditoribus præbeat luculentissima virtutum exempla, & uberrimum Oratori dicendi campum aperiat. Quòd si in eo eximiè fecerint Græci Romanique, qui exequias civium pace vel bello præstantium oratoriâ etiam commendatione honestabant : sapienter certè & præclarè cavit Vir Illustrissimus, rerum gnarus posterisque prospiciens, ut in hominum de nobis optimè meritorum retro jam eamus memoriam; ut eam, ad quam quotidie admonemur, quotannis saltem instauremus Panegyrim. Cujus quidem instituti ea est ratio atque consilium,

ut majorum pulchrè facta posteris omnibus, non tam animo & sermone recolenda sint, quàm vitâ atque moribus exprimenda ; ita ut, qui hujusmodi laudationem ægrè ferunt, videantur non modò, quod pusillum est, alienis meritis ; sed, quod turpissimum est, communibus omnium commodis invidere. Quî enim nostræ eruditionis fructus in uberiores messes possit redundare, quàm si in illorum, a quibus suum accepit semen, efflorescat præconia ? quæ possunt animis nostris fortiora adhiberi ad præclarè agendum incitamenta, quàm ut ad illorum hominum, quorum auspiciis utimur, imagines intenti suspiciamus ? Et si id sperare, ut eos passibus æquare, ad easdem cum iis famam dignitatemque possimus aliquando assurgere, fortasse hominis sit aut parum sani, aut haud parum arrogantis : verbis saltem prædicemus virtutes, quas minùs licebit factis attingere ; & sequamur eos, quos etiam longo sequi intervallo haud erit inglorium.

In hâc autem tam solenni illustrium Antecessorum nostrorum commemoratione, unde
rectius

rectius ordiar, quàm ab eo, cui primo inter
 nostrates & Medicina ipsa & humaniores li-
 teræ suam debent originem? Quem hæc virum
 spectent, sentio vobis in mentem prius venisse,
 quàm magnum Clarissimi LINACRI nomen
 protulerim. Cujus fanè ingenium, quasi nova
 quædam lux, ad patriam recreandam illustran-
 damque insperatò exortum est: cujus eruditio
 varia & perpolita non tantùm in subobscuris,
 eo, quo vixit, seculo, non modò apud Popu-
 lares suos, rudes tum satè atq; indoctos, sed
 etiam in ætate literis florentissimâ, in cultissi-
 mâ omnium gente conspicua enitisset. Ut
 enim erat indole ad omnes disciplinas aptissimâ
 natus, ita nullum, quo posset insitam naturæ
 vim excolere & promovere, studium omisit.
 Quicquid artium suppeditare illi natale solum
 potuit, iis omnibus *Oxonii* instructus in *Italiam*,
 perenne illud politioris elegantix domicilium,
 migravit; & cum optimis doctissimisque qui-
 busque versatus, ex *Politiano* facundiam, ex
Hermolao Philosophiam, ex *Demetrio* Græcæ
 linguæ scientiam, ex *Laurentio Mediceo* sum-
 mam urbanitatem, & quandam animi magni-
 tudinem

tudinem redux secum in patriam advexit. Et cum plerique mortalium, pro humanæ imbecillitatis modulo, ad unius ferè scientiæ scopum colliment; summumque se, si eò pertigerint, non modò industriæ fructum, sed felicitatis etiam consecutos putent: angustis hisce limitibus parum contentus in immensum evagari spatium ardebat indefessus LINACRI animus; avebat ille reconditam & multiplicem illam scientiarum materiam evolvere; atque, uti nullis circumscriptum terminis erat ingenium, ita nec ullos diligentiae fines statuere. Quanto quàmque utili Studio & Matheseos & Medicinæ fontes, ab illius ætatis hominibus ferè interclusos & obseratos, aperuit, testentur *Proclus* & *Galenus*, uterque illius ope, *Latine* quidem, nec tamen minùs pulchrè locutus. Quàm autem accuratè penitusque Romanas Græcasque literas excussèrat, in opere illo, de *Emendatâ Sermōnis Structurâ*, diu multùmque flagitato, ita commonstravit, ut etiam viris eruditissimis de suo lumine lumen accenderit. Quantus deniq; in Medicinæ scientiâ fuerit, & scriptis medicis & felicissimâ per hanc urbem artis ipsius exerci-

exercitatione abunde manifestum fecit, cùm dignus videretur, qui principum nostrorum & animos optimis disciplinis informaret, & sanitati simul tuendæ unus idemque præfset.

At Te ego, Vir Beatissime, neque ob ingenii acumen, neque ob literarum peritiam, neque ob medendi solertiam tantopere suspicio, quantum ob divinum illud consilium, quo eos, qui una eademque studia secuti sunt, in unum itidem gregem & quasi familiam convocari primus voluisti. Intellexisti probè, quid commune hoc Societatis vinculum, quid ordo, quid disciplina, quid hominum eandem artem profitentium consortia atque consilia, non modò ad Academicorum pariter ac Medentium commoda, sed ad ipsius Medicinæ cultum atque splendorem valeant. Neque enim si quem fortè aut natura sua, aut quædam præstantis ingenii vis supra cæteros evexerit, ideo minùs ad perficiendum Medicum magna derivanda sunt ex congressibus mutuis laborumque conjunctione præsidia. Itaque omnem illam gratiam, quâ apud Curiam valebas, & sanè plurimùm valebas,

bas, non, ut plerumque fit, privatis utilitatibus, sed reipublicæ medicæ bono impendisti : neque satis habuisti tenellam hanc communitatem legibus optimis atque institutis roborare, nisi simul & Regio favore & Senatûs autoritate communieris. Quantum scilicet debuerint suo *Theseo Athenæ*, quantum *Romulo suo Roma*, qui dissipatos incolas domiciliorum communione junxerunt ; tantum Tibi Medicorum familia, ad vitam victumque communem a Te deducta, dedebit perpetuo, Tibique Conditori suo solennem hanc celebritatem grato quotannis animo instaurabit. Est enim omni prædicatione dignum hoc a Te inceptum, a Te perfectum opus : nec tamen hîc consilium Tuum passus es subsistere ; nec cùm cæteris omnibus satisfeceris, Tibi ipsi satisfacere potuisti, nisi hoc, quod creâsti, sodalitium aleres etiam atque foveres : quòque id meliùs tueri posses, Præsidis munus, etsi forsan gravissimæ provinciæ pertæsus, atque etiam ætate ipsâ confectus, noluisti temere deponere ; ita ut id etiam ad Tuæ gloriæ cumulum accesserit, quòd Tibi, communibus rebus ad extrema consulenti, idem fuerit

erit Vitæ atq; Officii terminus. Cúmque inter Tuos morari ultrà haud liceret, cavisti, ut ii, quibus Te ipso diutiùs frui nefas erat, Tuis saltem Ædibus in omne ævum fruerentur. Institutum certè haud inauspicatum, ut illi, in quibus toties pro Rei medicæ bono consilia feliciter agitâsti, in Medicum aliquando Collegium cederent parietes. Unde quidem, uti Tu probè divinâsti, tanta Virorum excellentium copia profluxit, ut Gymnasium hoc, non dicam cum *Italicarum* aliquâ, sed cum Scholâ illâ veteri *Coâ* aut *Cnidiâ* meritò videatur contendere.

E multis autem, qui huic loco & ornameto & præsidio fuerunt, quis proximum LINACRO honorem æquiùs poscit, quàm is, qui illius vestigia per *Italas* Academias secutus, illius etiam memoriam ad suos reversus Monumento honestavit, Vir & naturâ admirabili, & eruditione eximiâ, & solertiâ haud vulgari, CAIUS? Qui Collegii nostri vindex & propugnator acerrimus, nequid ejus honori deesset, insignia Gentilitia primus & excogitavit,
&

& impetravit ; Præsidis dignitati prospiciens, aptos ejus officio ritus atque ornamenta accommodavit. Neque enim fugit Virum experientissimum, in omni bene institutâ Societate, utcunque legibus de Gubernandi jure cautum fit, externa tamen authoritatis decora nequaquam fore inania : neque quicquam ille, quo res nostræ adjuvari & honestari possent, leve aut exiguum arbitratus est. Fuit enim singulari in hoc domicilium studio atque amore affectus ; quod cùm aliàs, tum hinc etiam liquet, quòd, tametsi libros scripsit & multos & eruditos, nullos tamen scripserit vel distinctiùs, vel elegantius, vel, quod Annalium est longè maximum, candidiùs, quàm quos magni muneris loco nobis reliquit, rerum nostrarum, per lustra ferè quatuor gestarum, Commentarios.

Atque ea quidem fuit istorum temporum felicitas, ut paucorum sive invidia, sive pervicacia, sive ipsa animi egestas haudquaquam obstiterit, quin optimus quisque, honestâ æmulatione incensus, in Collegii rebus amplificandis
stu-

studium omne navaret. Præ cæteris emicuit CALDWALDI liberalitas : qui, cùm uno eodemque die, quod alii fortasse nemini contigit, & sub examen vocatus, & simul admissus, & etiam ad Censorium munus evectus fuisset, hanc, quæ ei indulta est, gratiam pio animo retulit : Viroque prænobili LUMLEIO in honoris partem ascito, ut hæc intra mœnia res *Chirurgicæ* & explicari & excoli perpetuò queant, munificentia suâ effecit. Sensit nimirum Vir in Medicinâ peritissimus artem nostram ita cum illâ alterâ esse conjunctam, ut nemo medici munus pro dignitate exequi posset, nisi qui aliquâ saltem ex parte attigerit Chirurgiam. Etenim si in vix ullo eruditionis genere rudem esse oporteat eum, qui mederi præ se fert, in hoc, quod ad provinciam suam propiùs spectat, non mediocriter esse versatum, videbatur ei cæptum planè impudentissimum.

Quem ex hâc Cathedrâ *Caldwaldianâ* fructum perceperit res Medica, loquantur nostri Annales : vel potius unus instar omnium testis

C

loqua-

loquatur, immortale illud & Cathedræ istius
 & Collegii nostri ornamentum, HARVÆUS.
 HARVÆO munus hoc gnaviter obeunti,
 omnique anni tempestate, idque iteratis vicibus,
 magnam auditorum frequentiam docenti,
 aditum aperuit non ad famam modò, sed ad
 Praxin etiam eximiam culter Anatomicus :
 neque effecit egregia illa de *Generatione* medi-
 tatio, ut in investigando vitæ fomite, quàm in
 eodem conservando felicior videretur. Na-
 turæ intima penetralia rimatus, Cordis fabri-
 cam perpetuumque sanguinis recursum incre-
 dibili acumine primus non modò deprehendit,
 sed explicuit uberrimè, & demonstravit : opus
 sanè & perfectum ingenio, & summâ elabo-
 ratum industriâ. In quo quidem, quod divi-
 nitus posuit, Medicinæ Practicæ fundamento
 satis ostendit, utcunque fabricam ipsam ex-
 struendi facultas posteris defuerit, Architecto
 non defuisse judicium. Sed ut ferè invidiâ
 premitur, quicquid eminet, quique omnibus
 antecellit, multos ut plurimum habet inimicos,
 fuerunt fuitiles quidam homunculi, ignari pe-
 rinde atque invidi, qui divinis illius labori-
 bus

bus obtreſcarent : quos quidem ille quâ fuit animi conſtantiâ contemptui habuiſſet, niſi amplius quid & enucleatius de iſdem rebus à ſe dici poſſe putâſſet. Sed ubi mors hominum odia extinxerat, inventum hoc admirabile enituit pulchrius multò, atque omnium allexit ſuffragia : nimirum quò longiùs diſtat inſignis aliqua virtus, tantò minùs fulgore ſuo urit, nec tamen debilius ſpargit lumen.

At parum fuit HARVÆO honorem Collegii Scriptis ampliâſſe, niſi ædes ipſas locupletaret ornaretque ; niſi Cœnaculum & Muſæum conderet ; niſi Bibliothecam ſuo ſumptu inſtrueret ; niſi demum exemplo pluſquam *Attalico* & prope inaudito, ipſe alacer pleno in ſodalium conſeſſu, ut ut admodum Senex, cùm aſſeſſet, ſponte ſuo ſe exueret Patrimonio, ad nos ut pertineret illa, ipſo vivente, hæreditas. Omitto minora, instrumenta Chirurgica Profeſſorum uſibus deſtinata ; Convivium menſtruis Cenſorum comitiis inſtructum : licèt cùm in beneficiis æſtimandis id præcipuè attendi debeat, quo ea quiſque animo, ſtudio at-

que voluntate fecerit, etiam levissima munuscula, utcunque parum habeant gloriæ atque splendoris, tamen neque gratiâ suâ carent, neque dignitate. Illud verò præterire nefas esse arbitror, Epulum hoc hodiernum, & nunc tandem, uti auguror, futurum, prout esse debuit, annuum, non magnificè magis, quàm sapienter fuisse institutum. Videre videor, quâ vultûs hilaritate, quâ animi lætitiâ munificentissimus ille senex suo interfuerit conviva convivio : quàm fausta omnia de hoc sodalicio ominatus sit, cùm senserit id, quod in omni Societate maximè valet, se esse consecutum, ut hâc convictûs Sermonumque liberalium jucunditate recreati, ad vitæ morumque comitatem, ad concordiam atque amicitiam traheremur. Hunc ipsum in finem, & fortasse etiam ut Epulo suo aliquid condimenti accederet, annuum & honestis præmiis ornatum Oratorem constituit, qui virorum de nobis nostrisque rebus optimè merentium res gestas memoraret. Quorsum enim hoc ? nisi ut animi nostri eorum, qui in hoc nos curriculo præcessere, famâ gloriâque accensi, ad omnem Scientiæ

entiæ laudem, ad omnia humanitatis officia provocentur.

Hujusce viri, cui tanta debemus beneficia, præconiis immorari, & mihi esset jucundum, & vobis fortè non molestum. Sed de aliis, sic enim ille voluit, non est tacendum: quorum quidem tanta est copia, ut, cùm omnes enumerare non possim, tum quos è multis selegere velim, omnino hæream. An in memoriam revocabo Eruditissimum GULSTONUM, sui in facultate Rhetoricâ *Aristotelis*, sui in Medicâ atque Anatomicâ *Galen*i æmulum? qui Medicæ artis promovendæ studio incitatus, beneficentiâ suâ cavit, ut quotannis hoc in Theatro res duas ad medendi Scientiam maxime pertinentes, & Viscerum Structuram & Morborum signa edisceret juvenus Anatomica. An de CRONIO loquar? qui eadem vestigia insecutus, humanæ fabricæ Musculos, quorum usum magnâ cum suâ laude ipse elegantissimè explicuerat, hîc non sine multo & Auditoris & Dissecatoris emolumento secandos curavit. An Virum nobilissimum

DUR-

DURNOVARIAE titulo insignem prædicabo ?
 qui se huic Collegio lautissimamq; librorum
 supellectilem donavit : cujus exemplum tanti
 fuit, ut in Senatum hunc nostrum libenter jam
 cooptetur sanguis Patricius : ut Vir prænobilis,
 natalium splendore illustris, suis virtutibus il-
 lustrior, non se inhonoratum reputet, si nos-
 tras tabulas sui nominis honore dignatus sit.
 Benefaciendi genera secuti sunt alii alia :
 HAMÆUS ferè in omnibus inclaruit. Po-
 situmne est sub hastâ, temporum iniquitate
 Collegium ? suâ id pecuniâ redimit HAMÆUS.
 Incendio ædes collapsæ sunt ? novas surgere
 exemplo suo jubet HAMÆUS. Ornamentis
 caret Cœnaculum ? id continuò ornatissimum
 ut fiat, sumptus erogat HAMÆUS. Nofo-
 comiorum ratio habenda est ? iis ut nunquam
 defuturi sint Medici ex hoc vestro ordine peri-
 tissimi, ampla stipendia porrigit HAMÆUS.
 Quid mirum itaque, si, qui vivens nos mo-
 dis omnibus coluit atque amplificavit, idem
 moriens prædiorum hæredes reliquerit
 HAMÆUS ?

Nobis

Nobis interim gratulari liceat, Collegæ ornatissimi, qui hâc illustri Antecessorum specie excitati, generosum quid & magnificum intus ardescere sentimus ; qui quantulicunque simus, dum nostro nos modulo metimur, cùm tamen nos tanquam illis propinquos atque affines æstimamus, grandescere illico videmur, & ad illorum quodammodo mensuram paulatim assurgere. Nos non tam arrogantes nos ducimus, si magna spondemus, quàm degeneres, si nihil illorum curâ atque beneficiâ, nihil illorum cognatione dignum præstamus. Habent quippe vim, cui haud facilè obniti possumus, bonorum exempla ; faciliùs volentes trahunt, si fuerint domestica : eadem tamen nescio quomodo ab oculis remota fortiùs, ac vehementiùs abripiunt.

Vos itaque, Socii præstantissimi, veterum illud, quod parietes hosce nimium diu occupaverat, erecti tandem aliquando excussistis : Vestræ vigilantix debetur, quòd singulari fide ac prudentiâ administratum haud ultrà jam fatiscat ærarium : quòd novo splendore enitescant

cant mœnia : quòd reviviscat antiquus ille loci
 hujusce genius ; quòd floreat disciplina, flo-
 reant literæ : quòd ad examen subtilius revo-
 centur inque melius refingantur Pharmaca :
 quòd facultates vestras amplificandi jam pri-
 mum aperiatur via : quòd demum Authoritas
 vestra, quæ, utcunque rerum vestrarum pal-
 maria, ferè elanguescere cœperat, pondus su-
 um denuo habeat atque momentum : ita ut,
 quantum Vos Majoribus vestris debetis, tan-
 tum vobis debituri sunt posterì. Quin pergite,
 tali tamque munifico sub Præsìde, Viri eximii :
 quæque arti medicæ plurimùm inservitura est,
 dignitatem vestram constanter defendite : *Apol-
 lineam* hanc Medicinæ arcem omni studio tue-
 mini ; & nova edite virtutis vestræ specimina,
 non ingrata futuris Oratoribus argumenta.

